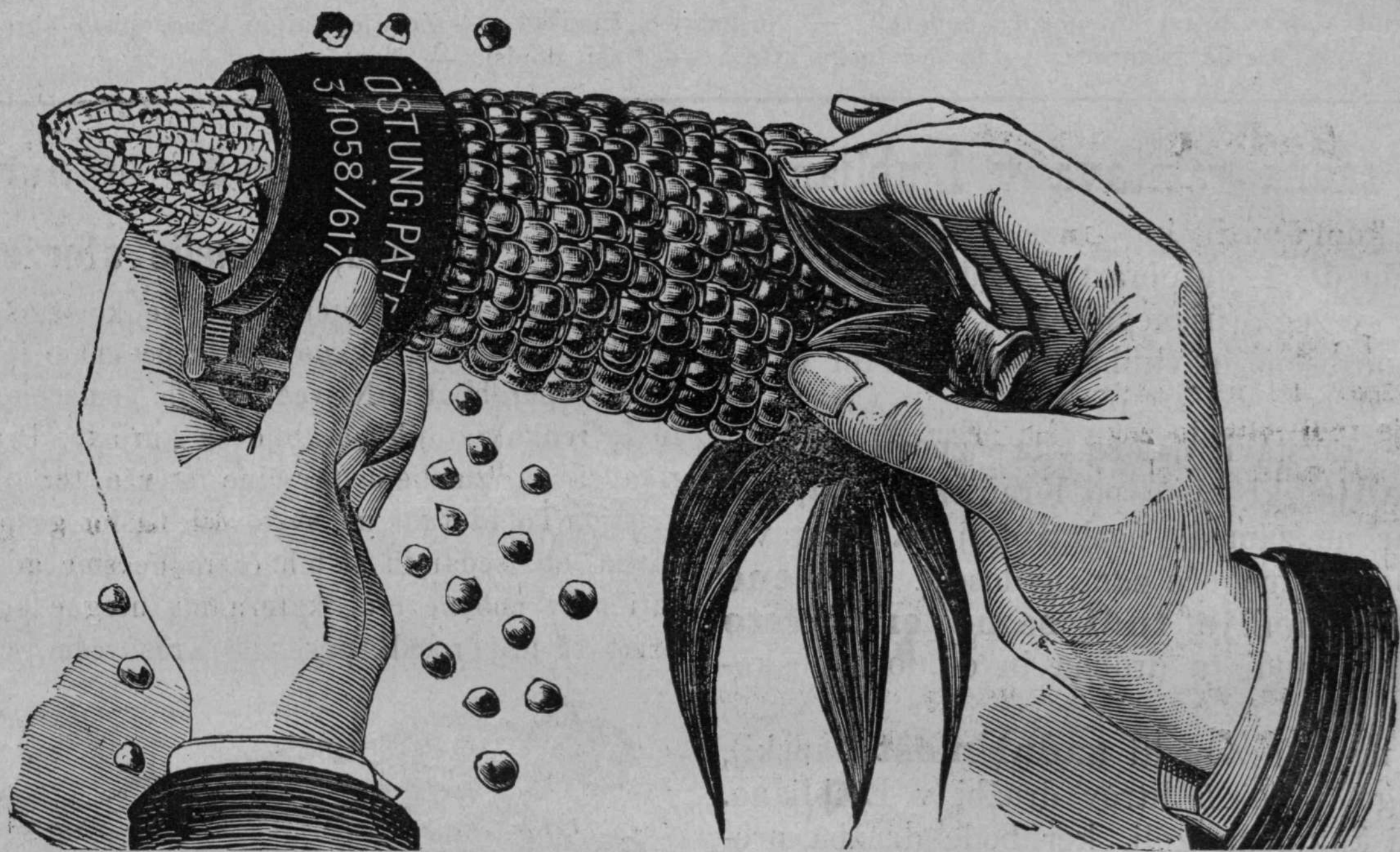

Orodje za robkanje ali ruženje turšice.

Vsak ve dobro, kako mučno je z roko robkati turščico. Ne le da gre delo knj počasi izpod rok, bole tudi prsti prav zelo. Najlaže in najhitreje seveda ružimo turščico s strojem, ki ga pa ne utrpi vsak kupiti. Ravno kar je nekdo izumil majhno in ceno orodje, s katerim je kaj lahko turščico robkati. To malo in ročno orodje, ki je kaže podoba 61., ne obrabi se nič, tudi ga ni treba ostriti, in kupi si je lahko najrevnejši dninar. Stroške za to orodje poplača hitrejše in priročajnejše delo v nekaterih urah. To orodje prodajata Wolfner & Weisz na Dunaji (Wien, I., Wallfischgasse 15.), in sicer po 40 kr., 10 skupaj pa po 3 gld. 50 kr.

Podoba 61.

Strnišča kaže hitrej ko mogoče podorati.

Kadar sta ozimina in jarina požeti, bodi kmetovalca prva skrb, da podorje strnišča hitrej ko mogoče. Zelo napačno pa je ne dotakniti se strnišča po več tednov ali mesecev s poljedeljskim orodjem. Tako izgubimo uže precej mnogo pridelka, ki bi ga njiva sicer morala roditi. Prez pogojno in nedvojbeno je dobro strnišče hitro podorati. Marsikaterim utegne ugajati, da strnišča poprej ovce popasejo, vendar naj jih precej po žetvi. Žalibog ravnajo ljudje dostikrat ravno nasprotno ter puščajo strnišča do novembra in še dalje.

Na Angleškem so kmetovalci tega mnenja, da vsak dan zamude donaša več škode, ako ne podorjejo strnišča. Pomisliti treba tudi, da je vedno težavneje podorati, čim dalje na zimo odlagamo. Tudi hasni mnogo manje, če kesno podorjemo, nego če hitro, in je tudi nemogoče, kadar zima rano pritisne.

Koristi so pa mnogovrstne, kadar podorjemo strnišče hitro. Plevelno seme, rano in pozno, pride pod grudo in začne poganjati, in zato je nastopna zima tem gotoveje uniči. Dosti plevelnatih rastlin vzraste sicer, pa rano podoravanje vzame jim življenje in jih vrže pod grudo. Največ jih pogine. Podorano strnišče se pomeša z zemljo, razkrajaja se hitro in je najboljši gnoj prihodnjim rastlinam. Pirnico uničimo tako najlaže, ker jej vzamemo precej vse njene nadzemne dele. Naposled pristopa zrak prosteje in dela zemljo rodovitno. Nevzoran svet pa se čedalje bolj strjuje ter ovrača plodonosni zrak.

Zelo se izgovarjajo: ne utegnemo, da bi precej po žetvi podoravali strnišče. Sedaj ko imamo dovolj dobrih plugov, ne velja ta izgovor. Malo časa in truda je treba

da se strnišče prevrne. Koder je bilo izpalo mnogo zrnja, kaže tem bolj, da hitro preorjemo strnišče in tako pognojimo; podorano zrnje pa požene kmalu in da novega zelenjavnega gnoja. Ta postane tem boljši, ako prisejemo še nekaj ajde ali gorušice. Naposled podorjemo vse, in hasek je tem večji. Ako vržemo ob tej priliki nekoliko razkrojene koščene moke vmes, pospešimo več, nego če bi dragega perugana bili kupili in potrosili. Potem treba pred zimo orati in pustiti njivo do spomladi. Sedaj se povlači in poseje. Dobri učinki takšnega ravnanja so naslednji: zgornja plast zadnjega leta s strniščem in gnojem vred pride globoko v zemljo, nje spodnja plast pa navzgor, da jo zrak svetloba in toplota, zima in mokrota obdelujejo in v njej nahajajoče se redilne snovi razkrajajo. Po zimi postane zemlja na njivi bolj rahla nego pod motiko, plugom in brano. Takšna zrahljana zemlja pridruže v njej nahajajoče se plinaste gnojilne snovi in srka